

Sygn. akt II CNP 72/09

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 17 listopada 2009 r.
skargi E.N.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w P. z dnia 7 listopada 2008 r.,
sygn. akt [...]

wydanego w sprawie z powództwa J.M.

przeciwko E.N.

o nakazanie,

- 1) odrzuca skargę**
- 2) oddala wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania wywołanego skargą.**

Uzasadnienie

E.N. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 7 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi oraz 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.) polega na przedstawieniu wyodrębnionego wywodu przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, niepubl., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, niepubl.). Wykazanie wystąpienia szkody wymaga wykazania związku przyczynowego między wydaniem zaskarżonego skargą wyroku a szkodą. Innymi słowy – należy wykazać, że gdyby nie wydano takiego wyroku, nie wystąpiłaby szkoda. Szkoda musi zatem zaistnieć po wydaniu wyroku i w związku z nim. Tymczasem, z twierdzeń zawartych w skardze jednoznacznie wynika, że wskazywana szkoda jeszcze nie wystąpiła. Jako szkodę wskazywał skarżący wartość nakładów poczynionych przez niego na działce w okresie od 1992 r. do dnia wniesienia

pozwu, a zatem chodziło o wydatki poniesione przed wydaniem wyroku, którego dotyczy skarga. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z 27 października 2005 r. (V CNP 28/05, niepubl.), skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem nie służy zapobieganiu wyrządzenia szkody, mogącej powstać wskutek wydania orzeczenia sądowego, lecz jest środkiem prawnym, który w razie jego uwzględnienia stanowi podstawę wystąpienia z powództwem przeciwko Skarbowi Państwa o naprawienie szkody wyrządzonej orzeczeniem sądowym.

Wykazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.) polega na ujawnieniu i przedstawieniu tej okoliczności w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości oraz na dowiedzeniu jej istnienia i przekonującym uzasadnieniu. Niezbędne jest przedstawienie analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie - w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia - jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140, postanowienie SN z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06, niepubl.). Wobec powyższego nie można uznać, aby przedstawiony w skardze wywód odnoszący się jedynie do dopuszczalności skargi kasacyjnej i braku podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania wypełniał wymagania opisane w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania wywołanego skargą podlegał oddaleniu. Złożona odpowiedź na skargę została sporządzona przez niego osobiście, podczas gdy w postępowaniu przez Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo strony przez profesjonalnego pełnomocnika. Wniosek zatem złożony przez stronę nie posiadającą zdolności postulacyjnej podlega oddaleniu.